

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce: MIŇOVSKÝ, Petr: *Vzpomínání na porajmos v české společnosti*. Praha, 2021, 89 stran, vedoucí práce PhDr. Petr Koura, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využívané autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		X		
Autor správně cituje .		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Petr Miňovský si za téma své bakalářské práce zvolil fenomén známý jako „romský holocaust“, ve své práci jej však označuje názvem „porajmos“, což je dle mého soudu přesnější termín, používaný samotnou romskou komunitou. Autor se však nerozhodl zkoumat samotné pronásledování Romů v době druhé světové války, ale zabývat se tím, jak toto téma rezonuje ve vzpomínkové kultuře české společnosti. Domnívám se, že cíl práce se P. Miňovskému podařilo naplnit.

Vzhledem ke zvolenému tématu byla pramenná základna autorovy práce poněkud jiná, nežli jsme tomu u historických prací zvyklí – představují ji novinové články, televizní reportáže nebo úřední dokumenty z provenience státních úřadů, které jsou dostupné na internetu. Domnívám se, že skutečnost, že P. Miňovský nepoužíval při psaní své práce „klasické“ archivní dokumenty, jeho práci nijak nesnižuje a že s podobnými typy pramenů se při zkoumání naší nedávné minulosti budeme setkávat stále častěji. Právě výše uvedené prameny formují kolektivní paměť společnosti a při výzkumu vzpomínkové kultury je třeba jim věnovat pozornost. Nicméně autor se dle mého soudu mohl více zaměřit právě na teoretické vymezení pojmů jako „kolektivní paměť“ či „vzpomínková kultura“.

Práce P. Miňovského je dle mého soudu v některých ohledech průkopnická. Není pouhým výčtem institucí zabývajících se vzpomínáním na „porajmos“, ale věnuje se též kontroverzním diskusím, jako je kupříkladu případ Paula Polanského. Autorova analýza polemiky týkající se tzv. cikánského tábora v Letech u Písku tak ukazuje, že metody některých aktivistů mohou být objektivnímu odhalování historické skutečnosti dosti vzdálené a mohou tak naplňovat známé přísloví, že „cesta do pekel je dlážděna dobrými skutky“.

Práci doporučuji k obhajobě.